

[Bouet.]

mandens Autoritet, og det vanskeliggør ogsaa Muligheden af at skaffe et Forlig, naar saadant et Ændringsforslag bliver forkastet. Det har ogsaa sin store Betydning at kunne lægge et vist Pres paa de stridende Parter, naar de ikke vil vedtage et Mæglingsforslag fra Forligsinstitutionen, som man jo altid maa gaa ud fra er vel underbygget og vel funderet og af den Karakter, at Forligsmanden mener her at have truffet den rette Linie, som maatte kunne forene Parterne.

Derfor vil det ogsaa have Betydning for en saadan Strids Afslutning, at det tilkendegives over for Offentligheden, at Forligsmanden har fundet Situationen paa det nuværende Tidspunkt, fordi de to Parter stod saa langt fra hinanden, saa uheldig, at det Mæglingsforslag, han kunde tænke sig at stille, ikke kunde vedtages, at Situationen paa Grund af stærk Modstand fra de to Parters Side er en saadan, at Mægling paa det Tidspunkt er umulig.

§ 7, hvori findes Afstemningsreglerne, indeholder naturligvis de Bestemmelser, hvor Modsætningerne er størst mellem de to Parter. Jeg konstaterer med Tilfredshed, at der er optaget Bestemmelse om, at Afstemningen skal foregaa hemmeligt og skriftligt. Men ellers er de to Parter, som har forhandlet om dette Spørgsmaal i Udvalget, langt fra hinanden, og den højtærede Socialminister har her fremsat et Forslag, som i nogen Maade imødekommer de Krav, der stilles fra Arbejdsgiverside, og paa den anden Side fjerner sig noget fra de Krav, man har stillet fra Arbejderside.

Bestemmelsen om, at 75 pCt. af de stemmeberettigede skal have stemt og mindst 50 pCt. skal have stemt mod Forslaget, for at det kan betragtes som forkastet, er naturligvis en Indrømmelse, ligesom ogsaa Bestemmelsen om, at hvis Stemmedeltagelsen er under 25 pCt., er Forslaget vedtaget, samt de nærmere Regler om Forhøjelsen af Procenten af de stemmedeltagende i Forhold til Nedgangen i Stemmeafgivningsprocenten.

Ud fra denne Vilje, som den højtærede Minister her har vist til at søge at finde en Vej ud, gaar jeg ud fra, at det maatte kunne lykkes i Udvalget at komme til Enighed. Men jeg vil dog pege paa, at Arbejdsgiverne i deres Krav om en 75 pCt. Majoritet staar ret stærkt, idet dette er Betingelsen i September-Forliget for Varsling af en Arbejdsstandsning. Ligeledes synes jeg, det er et naturligt Krav, at naar de almindelige Afstemninger ikke har kunnet bringe

et Resultat, kan Afgørelsen finde Sted i kompetente Forsamlinger.

Det hævdes, at Forholdene er væsentlig anderledes for Arbejdsgivere end for Arbejderne med Hensyn til at bruge en kompetent Forsamling. Det er naturligvis rigtigt, at Antallet af Arbejdere er mange Gange større end Tallet af Arbejdsgivere, og at det derfor er ulige lettere for Arbejdsgiverne at faa deres Spørgsmaal afgjort ved en kompetent Forsamling. Men jeg maa dog pege paa, at i politiske Forhold maa Vælgerne afgive deres Mandat til de Tillidsmænd, de Rigsdagsmænd, som de vælger, og dette kan praktiseres, og efter min Opfattelse burde det praktiseres paa Forholdet under Arbejdskampe, fordi Arbejdernes Tillidsmænd ud fra deres Kendskab fra de nærmere Forhandlinger har en bedre Oversigt over Mulighederne for at gennemføre de Krav, Arbejderne stiller, end den enkelte Arbejder. Det vil være overordentlig vanskeligt, netop fordi Arbejdernes Antal er saa stort, at klargøre for den enkelte Arbejder, hvorledes Situationen i Virkeligheden ligger, hvor store Mulighederne er for at gennemføre disse Krav. Den enkelte Arbejders Afstemning ved Urafstemninger kan ikke blive givet ud fra et saa nøje Kendskab til Sagerne, som man maa gaa ud fra, at Arbejdernes Tillidsmænd maa have i deres Fagorganisationer.

Derfor synes jeg, det er rimeligt og rigtigt, at man, naar andre Veje ikke har ført til Maalet, fra Forligsmændenes Side kan kræve, at nu skal Forslagene afgøres paa kompetente Forsamlinger, og der maa saa selvfølgelig gives visse Regler for saadanne Forsamlings Sammensætning.

I § 8 er der en Bestemmelse om, at Forligsmanden, hvis Konflikten omfatter flere Fag, kan forlange, at de af ham stillede Mæglingsforslag skal bringes til Afstemning og afgøres af den samlede Masse af Fag, som Konflikten omfatter. Jeg skal anerkende, at dette er en rigtig Betragtning, at den højtærede Minister her er inde paa den rigtige Vej. Jeg skal naturligvis ikke som de tidligere Ordførere, særlig den ærede Ordfører for Venstre, yderligere drille den højtærede Minister. (*Socialministeren* [Steincke]: Værsgod!). Nej, jeg føler ingen Trang til det, jeg vil kun pege paa og haabe, at man i Udvalget kan finde en klarere Affattelse, thi det er jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at naar man ser Eksemplerne, er det ikke saa vanskeligt at finde ud af, hvad det er, der menes, selv om det er meget vanskeligt at finde ud